

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

sikret mod urentable Priser, er det givet, at man ogsaa bør fastsætte Maksimalpriser. Jeg foretrækker derfor, at man holder sig i Underkanten med Minimumspriser, og at man, naar det da ikke er tvingende nødvendigt, undgaar Fastsættelse af Maksimalpriser.

Det foreslaas at beholde den gamle Kornlovbestemmelse om, at Afgifterne indgaar i en Fond, der fordeles til det mindre Landbrug. Derimod foreslaas det at ophæve det Statstilskud til Kornpuljen, der tidligere har været, da der naturligvis ikke nu under de ændrede Forhold kan siges at være den samme Motivering for et Tilskud til den Del af Landbruget, som faar Fordel af Kornpuljen, som der har været tidligere.

Det tredje Lovforslag, jeg skal anbefale til Tingets Medlemmer, er *Forslag til Lov om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød.*

Den væsentligste Ændring, der foreslaas i Forhold til den gældende Lovgivning, er den, at man ophæver Bestemmelsen om, at der af de Afgifter, som indkommer, skal ydes et Beløb paa 2½ Mill. Kr. til Uddeling af Kødkort til Personer, som har vanskeligt ved at skaffe sig det nødvendige Kød. Det er Hensigten, at min Kollega Socialministeren i de nærmeste Dage vil fremsætte et særligt Lovforslag om Fortsættelse af Fordelingen baade af det Beløb, der har været taget af „Kødpengene“, og det, Staten har givet, ligesom man vil fortsætte med de Beløb, der plejer at blive anvendt til Uddeling af Flæsk og Mælk.

Saavidt jeg erindrer i Øjeblikket, drejer det Beløb, man paa den Maade plejer at uddele, sig om godt og vel en halv Snes Millioner Kroner. Herved kan Afgiften nedsættes med 2 Kr. for hver af de forskellige Grupper af Kreaturer, hvoraf der betales Afgift, og den mindste Gruppe, Fedekalve, foreslaas helt fritaget for Afgift. Til Rest vil blive et Beløb af ca. 5 Mill. Kr., og det foreslaas ligesom tidligere, at de 4 Millioner heraf anvendes til Tuberkulosens Bekæmpelse. Som ny Bestemmelse tilføjes der, at et Beløb inden for disse 4 Mill. Kr. kan anvendes til Støtte af Indkøb af tuberkulosefri Kreaturer til Indsætning i de Brug, der oprettes med Statsstøtte, de saakaldte Statshusmandsbrug. Det er naturligvis klogere at sætte tuberkulosefri Dyr ind i nye Stalde end at rense de gamle Stalde for tuberkulose Besætninger og sætte rene Besætninger ind i disse.

Derimod ophæves det Tilskud til Studene, som man har haft gennem en Del Aar, og som blev indført, da man havde de gan-

ske urimeligt lave Priser paa Kreaturer og der var en meget stærk Nedgang i Eksporten. Nu er Eksporten saa højt oppe, som den nogen Sinde har været, og Priserne er jo mere end fordoblet i de Aar, der er gaaet, efter at vi har indført denne Lovgivning. Der er derfor ikke den samme Begrundelse for Statstilskud som tidligere.

Det fjerde Forslag, jeg skal anbefale, er *Forslag til Lov om en Smørordning.* Desværre er der denne Gang ingen Tilslutning fra De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation, saaledes som der var til det Forslag, der blev fremsat i Foraaret. Fællesorganisationen har over for mig fremsat meget vidtgaaende Krav om Udvidelse af den gældende Smørordning. For det første, at der skulde gives en Bemyndigelse til en Forhøjelse af Minimumsprisen efter Indstilling fra Fællesorganisationen fra 2 Kr. 50 Øre til 2 Kr. 75 Øre, og samtidig skulde det Statstilskud paa 25 Øre, som hidtil har været givet, bibeholdes, saaledes at man naaede op paa et Beløb af 3 Kr., som Landmændene skulde have for alt Smør og Mælk samt andre Mejeriprodukter, der bruges her paa Hjemmemarkedet. Dernæst foreslog man, at der skulde opkræves en Margarineafgift, som skulde anvendes til Fordeling i Mejeribrugget til Mælkeproducenterne. For det tredje foreslog man, at der skulde udstedes Forbud mod Udvidelse af Margarineproduktionen i Fremtiden, og for det fjerde, at Mejeribrugget fik Ret til Valutaattester for de Beløb, der indkom ved Smøreksperten. Det staar naturligvis enhver klart, at det er ganske umuligt for Regeringen at imødekomme disse meget vidtgaaende Krav, og jeg kan tilføje, at Husmandsforeningerne har været imod disse Krav, og disses Medlemmer udgør jo dog ca. Halvdelen af samtlige danske Landmænd.

Efter at jeg har afvist disse Krav, har Fællesorganisationen og Landbrugsraadet som Helhed — det vil altsaa sige minus Husmændene — meddelt mig, at de ikke kunde tiltræde Forlængelsen af Ordningen i den Skikkelse, som jeg havde foreslaaet, nemlig med Bibeholdelse af Statstilskuddet og med en Forhøjelse af Minimumnoteringen til 2 Kr. 50 Øre hele Aaret — i Aar var den jo for Maj kun 2 Kr. 20 Øre, for Juni 2 Kr. 30 Øre, for Juli 2 Kr. 40 Øre og derefter 2 Kr. 50 Øre. Dette Forslag er altsaa blevet afvist, og Situationen for Regeringen var derefter, om man skulde gaa ud i det tomme Rum ved ingen Lov at have — saadan som man tidligere har været stillet —, eller om Regeringen selv vilde tage Ansvaret for en Lovgivning paa dette Omraade, men natur-